

[Lembourn.]

at den bør være skrap. Det er store krav, der stilles; man må kunne noget; man må kunne et håndværk så godt, at man kan lære fra sig; man må være tolerant og have tilpasningsevne, så der vil være en stor spildprocent. Netop derfor er det nødvendigt, at der er mange, der søger, og jeg tænker ikke i hundreder, jeg tænker i tusinder. Efter min opfattelse bør et sådant u-landskorps have en målsætning på 1.000, 2.000, 3.000 unge.

Til slut vil man spørge: ja men hvad er omkostningerne? Så vidt man råder over oplysninger i øjeblikket, vil 1.000 frivillige udsendte koste 40 mill. kr. fordelt over 2 år; det er altså 20 mill. kr. pr. år. Det er kun 10 pct. af den samlede u-landshjælp i år. Hvis man regner med den åndelige investering, der ligger i dette, er det ikke nogen stor omkostning. Hidtil har kapitalen og eksperterne ikke kunnet standse den voksende afstand mellem de fattige og de rige lande; den vokser. En kraftanstrengelse er nødvendig, og den kan, så vidt jeg kan se, kun komme til at bestå af en menneskelig indsats.

Else-Merete Ross: Jeg havde egentlig ikke tænkt mig at tage ordet i denne debat, men den sidste ærede taler får mig til at gøre det. Jeg er meget sympatisk indstillet over for tanken om, at vi skal have vort u-landskorps udbygget mere, end vi har i øjeblikket. Det ærede medlems udtalelser forekommer mig nu alligevel meget mærkelige. Vi er ved at udbygge dette korps.

Den ærede taler efterlyste den kendte mand. Nu indrømmer jeg, at den kendte mand, vi har her i landet, ikke er broder til præsident Kennedy; men det kan alligevel, selv om han er mindre kendt, godt være en kendt mand.

Jeg mener, at der i Mellemfolkeligt Samvirke gøres et ganske overordentlig godt og stort arbejde, som det forekommer mig at den ærede taler i allerhøjeste grad underkendte. Men jeg må sige, det glæder mig, at et medlem af det konservative folkeparti har hittet ud af, at der er noget, der hedder Mellemfolkeligt Samvirke, for da vi sad i udvalget for 3 år siden, vidste man fra konservativ side overhovedet ikke, at der var noget, der hed Mellemfolkeligt Samvirke,

så det er i hvert fald godt, at oplysningen stiger på det område.

Så kan jeg sige, at der er for øjeblikket så mange, der melder sig for at komme med i ungdomskorpene, at man absolut ikke kan tage dem, fordi man siger, det er nødvendigt, at de har de rette kvalifikationer, bl. a. nogle af de kvalifikationer, som det ærede medlem efterlyste: at man har en faglig, håndværksmæssig uddannelse. Jeg regner det ikke for særlig praktisk, at danske kommer ud for at lære folk at læse swahili eller noget i den retning; men det er mægtig praktisk, at de har en faglig uddannelse, at de håndværksmæssigt er dygtige og er i stand til at påtage sig de opgaver, det drejer sig om. Det har man vidst i mange år, før det ærede medlem begyndte at rejse denne sag.

Hvad angår det ærede medlems bemærkning om, at man skal have et korps ikke på nogle hundreder, men på nogle tusinder, skal vi så ikke vente og se, om det er nødvendigt at have dem i tusindvis? For øjeblikket er det sådan, at der i folkeskolernes 7., 8. og 9. klasser er en så vanvittig interesse for denne sag, at læreren siger, at deres elever ved mere om udviklingslandene, end de selv gør; eleverne ønsker at få lov til at arbejde på den idealistiske måde, så det passer efter min mening slet ikke, at folk ikke ved nok om u-landsarbejdet. Jeg tror, befolkningen ved utrolig meget om det; der er en meget stor interesse for det, meget større, tror jeg, end det ærede medlem ved. Det, man skal passe på, er, at man ikke vækker en så kolossal interesse for at komme ud i dette arbejde, at man senere simpelt hen ikke kan tilfredsstille alles ønsker, fordi Danmark ikke har mulighed for at sende dem ud og finde tilstrækkelig plads.

Så må det ærede medlem også huske på, at det er ikke bare os, der skal gå og være godgørende. Det, vi skal gøre, er, når udviklingslandene ønsker vor hjælp, så at yde den; det er ikke os, der bedrøvede skal fortælle dem alt, hvad de skal gøre. Vi skal, når vi får en opfordring, rette os efter den. Jeg finder, at vi er godt på vej i Danmark, og jeg ønsker ingen ændringer, selv om jeg ønsker en udvidelse af det arbejde, Mellemfolkeligt Samvirke gør, og det kunne bl. a. ske, hvis det ærede medlem